

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRÁDMEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. ÉVFOLYAM, 288. SZÁM

VASÁRNAP, 1954 DECEMBER 5.

ÁRA: 50 FILLÉR

A közszükségleti cikkek gyártása a Ruhagyárban

A Szegedi Ruhagyár dolgozói eredményesen munkálkodnak azon, hogy a maguk területéről minél több és jobb közszükségleti cikket lássák el az ipari üzemek és a mezőgazdasági dolgozókat. A kormányprogram célkitűzéseinek megfelelően eddig már 8 féle közszükségleti cikk gyártására tértek át. A különböző szakmák dolgozóinak munkaruháit s ezen kívül a lakosság részére gumi esőkabátokat, s külön gyermekek számára is szintén esőkabátokat készítenek.

Huszonkilencezer vatta-ruha

A november 7-i versenyszakaszban, majd a választási műszakban számos szalag munkáit azért is lelkesen dolgoztak, hogy a kemény hidegek beállta előtt jó minőségű meleg ruhákat tudjanak küldeni a géppallosok traktoristáinak, akik a jövő évi jótermés alapjainak lerakói. Amikor az elmúlt hetekben leest az első hó, csak a mi megyénkben több mint félezer traktoros egészségét óvta — a meglévő ruhák mellett — a Ruhagyárban készített s a traktorosok részére kiadott vattaöltöny. Természetesen nemcsak a megyébe, hanem az ország minden részébe eljutnak a Szegeden gyártott vattaruha, amelyekből a negyedik negyedévben 29 ezret készítettek.

Ezidáig mintegy 20 ezer öltöny készült el, mert az üzem dolgozói ebben a negyedévben szinte napról-napra túltejesítik tervüket. A múlt hónapban a legjobb eredményt Szőgi Gyuláné szalagja érte el. November havi tervüket a vállalt 198 helyett 259 vatta ruhá-

val teljesítették túl. Ez azt is jelenti hogy a szalag dolgozói csaknem 80 ezer forint értékű vattaruhaival gyártottak többet, mint amennyit a múlt havi tervük előírta.

Sokezáz gumikabát és bányászruha terven felül.

Szép példát mutattak a múlt hónapban Dávid János szalagjának dolgozói a kormányprogram megvalósításáért folyó munkában. A csapadékos, esős időjárásban nélkülözhetetlen gumikabátokból 100 ezer forint értékkel többet gyártottak november havi előirányzatuknál.

Tóth Sándor szalagja a bányászruhákat gyártásában tűnt ki. Csaknem 1300-at készítettek belőle terven felül. Az élenjárók: a Szőginé, Tóth- és a Dávid-szalag az üzem valamennyi dolgozóját magával ragadta, s a Ruhagyár nagyszerű eredménnyel, 109,6 százalékos tervteljesítéssel zárta a november hónapot. Nagy gondot fordítottak arra is, hogy kifogástalan árut adjanak. A tervezett 98 százalékos helyett 99,3 százalékban elsőrendű árut készítettek a múlt hónapban.

Újfajta öltönyök gyártására készülnek

A Ruhagyár vezetői és dolgozói most új feladatot megvalósítására készülnek. A kereskedelem felkutatja, hogy faluhelyen igen kedvelték a hétköznapi munkában az úgynevezett «ceig» ruhák. Az üzemben már meg is tették az előkészületeket, hogy a falusi lakosság kívánásának eleget téve, a legmegfele-

lőbb fazonokban, síma és csikos anyagból egy- és kétsoros «ceig» öltönyök ezreit gyártják.

Hamarosan megkezdik a gépek beállítását, a dolgozók betanítását és ebben a hónapban négy szalag hozzáfog az új konfekció gyártásához.

Új munkamódszer

A Ruhai Igazgatóság segítségével új munkamódszert: a szinkron rendszerű szalagszervezést vezetik be, hogy minél több és jobb minőségű áru kerüljön forgalomba. Az új módszert egyelőre az V-ös munkateremben alkalmazzák. Lényege, hogy minden egyes gépet külön meghajtására alakítanak át úgy, hogy az átlátszó bármelyiket ki lehessen emelni a szalagból. Ugyanakkor azonban a szükséges számú géppel bővíteni is lehet a szalagot. Ezelőtt napokig, sőt még egy hétig is eltartott az átlállítás, most másfél óra alatt végre lehet majd hajtani. A becslések szerint az új módszer mintegy 20 százalékkal növeli a termelékenységet.

Az V-ös teremben már megkezdtek a gépeket tartó új csőállványoknak, s azoknak a csúszdákknak a beszerelését, amelyeken a dolgozó továbbítja az árut a következő műveletet végzőnek. A tervet szerint az újfajta ruhák első öltönyei még ebben az évben lekerülnek az új szervezésű szinkron szalagról.

D. B.

Hegedűs András rádióelőadása

a moszkvai érkekezlet jelentőségéről

Hegedűs András elvtárs, a minisztertanács első elnökhelyettese, a Moszkvában járt kormányküldöttség vezetője kedden este 20 órakor rádióelőadást tart a moszkvai érkekezlet jelentőségéről. Az előadást a Kossuth adó közvetíti.

SZÜCS ISTVÁN jól felkészült az első tanácsülésre

Hattyas telep... Szegeden és a környékben mindenki ismeri ezt a falucskához hasonló kis települést.

A rendező pályaudvar és a gazdasági vasút mögött kezdődnek a kis gyümölcsös, veteményes kertek, takaros családi házak, villák. A kis telep úgy simul oda a város szegélyező vasúti töltés oldalához, mint kicsi gyerekek édesanyja mellé.

A rendezett, szépen ápolat házak, telkek barátságosan fogadják a látogatót. Csakúgy, mint gazdái.

Látszik: jómódú, dolgozó emberek, munkások, dolgozó parasztek élnek itt, akik már nem azok a rongyos, mezítelős, tudatlan szegények, akikről Móra Ferenc, a nagy író és muzeológus írt olyan meghatározó elismerő tanulmányt, a 30-as évek elején.

November 28-án itt is sokáig nevezetes, emlékeztető nap lesz. A hattyasiak öregje, fiatalja is ezen a vasárnapon választott. Szavazataikkal erősítették meg, hogy ők is helyeslik pártunk politikáját, a Hazafias Népront célkitűzéseit, együtt akarnak harcolni egész népünkkel a jobb, emberibb életért, s ezután

már még csak emlékezni sem akarnak a régi Hattyásra — a nyomortanyákra, ahol a néhány fényűzően berendezett úri villa és pár telkes gazda portáján kívül kétségbeesztő nyomor uralkodott mindenütt. Napközi otthonos óvodája, kultúrháza is van a telepnek.

Szabó Pál idős nyugdíjazott vasúti dolgozó, arca még most is, széles, meglepő mosolyra derül, mikor a lezajlott választások kerülnek szóba.

— Mi jól választottunk, e felől nyugodtak lehetünk — beszél Szabó bácsi, közben barátságosan megveregeti Szücs István kilenc és fél holdas, egyéni gazda vállát. Azét, akire vasárnap ő is szavaztatott, aztán így folytatja: mindenkit ismer a telep. Az idevalók öröme s gondja az ő öröme, s az ő gondja is. Mindenről tud és tudott eddig is, ami a környékünkön történt. Bár-mivel fordultunk hozzá, ha egy módja volt rá, mindig szívesen segített.

Szücs István — amikor érdemei kerülnek szóba — kissé zavarba jön. Látszik rajta, jobban szeretni ha munkájáról, a közös ügy iránti szere-

tetéről inkább mások, választói beszélnek. De azért néhány dolgot maga is elmond:

— En eddig is mindig szívesen vettem és ma is így fogadom, ha a környékiek közül valaki ügyes-bajos problémával, panaszával vagy kérésével felkeres: el kell intézni.

Megtörtént, hogy fuvar kellett az iskolának vagy az óvodának, homokot kellett hordani vagy filmeledáshoz a veitőgépet kellett kihozni, Szücs István sohasem kérdezte meg: mit fizetnek? Tudta, egyéni gazda létere is ennyi szíveséggel, jóakarattal tartozik a közösségnek. Nem utasította vissza a kéréseket, még a legnagyobb dologidőben sem. A hattyasiak Szücs Istvánnal mindig jó helyen kopogtattak. Ha csak jótanácsra volt szükség, ez az egyszerű parasztember — ahogy a józan paraszti ész diktálta — azt is adott.

Érthető, ha a Szabó Pál és társai vasárnap szinte egyöntetűen választották meg tanácsagnak. Az első tanácsülésre Szücs István jól felkészült. Nem fog ott üres

December 21-én ünnepi ülést tart az Országgyűlés Debrecenben

A MAGYAR TÁVIRATI IRODA JELENTI:

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa az alkotmány 12. szakasza (2) bekezdése alapján az országgyűlést ünnepi ülésre 1954. évi december hó 21-ik napjának délután 3 órájára Debrecenbe összehívja.

Holnap délután alakulnak meg a kerületi tanácsok

Hétfőn délután öt órakor ünnepélyes keretek között alakulnak meg Szeged város kerületi tanácsai. Az I. kerület alakuló tanácsülése a Városi Tanács háza dísztermében lesz. A II. kerületi tanács a Vársárhelyi-sugárúton lévő Postás Szakszervezet területi kultúrotthonában, a III. kerületi tanács pedig a Tolbucin-sugárút 43. szám alatti

új tanásházában tartja alakuló ülését. Felülvizsgálják a tanács alakuló üléseken a tanácsok mandátumait, megválasztják a kerületi tanácsok végrehajtó bizottságait és kijelölik az állandó bizottságok tagjait. A tanácsülések nyilvánosak, a meghívottakon kívül jelenlévő dolgozók tanácskozási joggal vehetnek részt.

A magyar kormány képviselői a mezőgazdasági gépesítéssel foglalkozó genii értekezleten

December 6-tól 8-ig Genfben ülésezik az Európai Gazdasági Bizottságnak a mezőgazdasági gépesítéssel foglalkozó munkacsoportja. Az ülésen a magyar kormány képviselőjében Rázsó Imre egyetemi

tanár, a Mezőgazdasági Gépészet Intézet vezetője és Ferencz Simon, a Magyar Népköztársaságnak az Európai Gazdasági Bizottság mellett működő állandó megbízottja vesz részt.

Fogadás a külföldi jogászok küldöttsége tiszteletére

A Magyar Jogászszövetség és az MSZT jogi szakosztálya szombaton este a jogásház dísztermében fogadást adott az állam és jogtudományi kongresszuson részt vett külföldi vendégek tiszteletére. Kovács Kálmán igazságügyminiszter-helyettes üdvözölte a külföldi küldöttségek tagjait, akiknek nevében I. V. Pavlov professzor, a jogi

tudományok doktora, a Szovjetunió Tudományos Akadémiája Jogtudományi Intézetének helyettes igazgatója mondott pohárköszöntőt.

A baráti összejövetelen a magyar jogtudomány kiváló képviselői, akademikusok, egyetemi tanárok, az ügyvédi kamarák, bíróságok és ügyészségek vezetői vettek részt.

Megalakult a DISZ Városi Bizottságának Nevelési Tanácsa

A DISZ Városi Bizottság munkájának eredményesebbé tételére Szegeden is megalakult a DISZ bizottság mellett működő Nevelési Tanács, melynek tagjai az ifjúsági mozgalmat és a szervezetet ismerő pedagógusok és üzemi dolgozók. Első értekezletét a Nevelési Tanács pénteken 7 órakor tartotta az Úttörőházban. Az értekezleten Tolódi István Kossuth-díjas pedagógus ismertette a DISZ Központi Vezetőségének referátumát. A vita eredményeként a Nevelési Tanács elhatározta, hogy januári értekezletéig felméri a szegedi DISZ-szervezetek problémáit s ezek alapján meghatározza azokat a feladatokat, amelyek az új szakasz politikájában a szegedi üzemek és iskolai DISZ-szervezetek előtt állanak.

A Nevelési Tanács munkájáról és határozatairól a DISZ Városi Bizottsága tájékoztató jellegű lapot is szándékozik kiadni.

Több beruházás megvalósításával könnyebbé vált a munka a Szegedi Szalámigyárban

Az utóbbi hónapokban — különböző beruházások megvalósításával — egészségesebb és könnyebb munkafeltételek mellett dolgozhatnak a munkások a Szegedi Szalámigyárban. Új fedett helyiségeket is alakítottak ki az egymáshoz közzelfekvő udvari épületek falainak lapos tetővel való összekötésével.

Több üzemszék falának csempéburkolattal és a műhelyek padlózatának cementlapokkal való ellátásával higiénikusabbá váltak a munkahelyek. Új öltöző és fürdő is épült a dolgozóknak. Most három új lift-aknát építettek és szereltek, melyek lényegesen könnyebbé és gyorsabbá teszik az áru üzemen belüli szállítását. A kész-árut is például ezzel szállítják most már fel a padlásra szikkadni. Eddig rudakra rakva vállon vitték fel, több mint száz lépcsőt járva egy-egy út alkalmával; az utat tíz percnél ismételték. A három lift teljes felszerelése csaknem félmillió forintba került.

Most készült egy új tüzmentes, csomagoló anyagot tároló helyiség is. Új kazánház és lakatosműhely is épült. Egyes munkatermekbe új gépeket, munkaeszközöket állítottak be.

Röszkén az újonnan megválasztott tanácsok már minden cikkből teljesítették évi beadási kötelezettségüket

Röszkén a vasárnapi választáson a legjobb, a legkötelezettség-tudóbb gazdákra adta szavazatát a község lakossága. Bizonyítja ezt az is, hogy az újonnan megválasztott 51 tanács tag már minden cikkből teljesítette egész évi beadási kötelezettségét.

A tanácsok példájuk követésére buzdították a többi dolgozó parasztot is. Felvilágosító szavukra szükség is volt, mert — mint a legtöbb helyen — Röszkén is akadnak hátralekösök, akiknek Pató Pálra emlékeztető gondolkodásuk veszélyeztette a község lakóinak eddigi jó hírnevét.

Az élenjáró tanácsok, a párt-és tömegszervezetek népről

a begyűjtés eredményének fokozására az elmúlt napokban felelevenítették a régi »látogató-brigádokat»,

amelyek tagjainak jó felvilágosító munkája a cseplés idején is elősegítette, hogy Röszke a kenyérgabonabegyűjtésben élenjárt.

Vasárnap óta ezek a brigádok

nyebbé és gyorsabbá teszik az áru üzemen belüli szállítását. A kész-árut is például ezzel szállítják most már fel a padlásra szikkadni. Eddig rudakra rakva vállon vitték fel, több mint száz lépcsőt járva egy-egy út alkalmával; az utat tíz percnél ismételték. A három lift teljes felszerelése csaknem félmillió forintba került.

Most készült egy új tüzmentes, csomagoló anyagot tároló helyiség is. Új kazánház és lakatosműhely is épült. Egyes munkatermekbe új gépeket, munkaeszközöket állítottak be.

A község legjobb népről, a példamutató tanácsoknak szava nem volt hiábavaló. A beszélgetést követő napon a többi között Csányi József is rendezte hátralekát. Az elmúlt

két nap mintegy 100 mázsa különböző termény, valamint 30 mázsa-hízottsertés gyűlt be és így Röszke több cikkből teljesítve egész évi tervét továbbra is megőrizte vezető helyét a Csongrád megyei községek között.

a Hazafias Népront is csak akkor tudja megvalósítani programját, ha minden dolgozó maradéktalanul teljesíti kötelezettségét.

A község legjobb népről, a példamutató tanácsoknak szava nem volt hiábavaló. A beszélgetést követő napon a többi között Csányi József is rendezte hátralekát. Az elmúlt

két nap mintegy 100 mázsa különböző termény, valamint 30 mázsa-hízottsertés gyűlt be

és így Röszke több cikkből teljesítve egész évi tervét továbbra is megőrizte vezető helyét a Csongrád megyei községek között.

SZEGEDI ÁRUK A VILÁGPIACON

Nem tagadjuk, — miért is tagadjánk — örülünk annak, s nem szerénytelenség, ha azt mondjuk, büszkék is vagyunk arra, hogy a szegedi áruk megtalálhatók a világpiaccon. A szabaddá lett szegedi munkások, a műszaki értelmiség együtt olyan gyártmányokat készít, amelyek nem csak hazánkban, hanem külföldön is elismerést, megbecsülést szereznek.

Az ember erre gondolva azon kapja magát, hogy eszébe jut; évekket ezelőtt milyen mélyről indultunk el, mennyi volt a pusztulás itt Szegeden is a háború után. S íme, a szabad haza népének ereje óriási és a párt útmutatásával nagyszorú, alkotott. Ezt jelzi az is, hogy több szegedi üzemből külföldre is kerülnek gyártmányok.

Mi gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokat is akarunk a külföldi országokkal. A magunk területén tesszünk is szélesítésért. Nemcsak a Szovjetunióval és a népi demokráciákkal van kereskedelmi kapcsolatunk, hanem a nyugati, kapitalista országokkal is. A nyugattal való kereskedelmi kapcsolataink is meggyőző erővel mutatják, hogy a békés, alkotó munka, a kereskedelmi együttműködés hívei vagyunk, természetesen, ha mindkét fél kész eleget tenni vállalt kötelezettségének, az egyenjogúság és a belügyekbe való be nem avatkozás elvének szem előtt tartásával. A külfölddel való kereskedelmi kapcsolat érdeke hazánkban és népének. A külföldre küldött áruért cserébe fontos nyersanyagot, és egyebet is kapunk. A mi egész külkereskedelmünk a nép jóléte emelésének szolgálatában áll. De induljunk el néhány szegedi üzembe, ahol külföldre is dolgoznak...

A PAPUCSOK...

Régi mesterség Szegeden a papucs-készítés. Jó is a híre a »szegedi papucs«-nak. A Papucs-készítő Kisipari Szövetkezetben Sebők István, az öszfűj elnök, akinek az egész családja papucsos volt, kétkező munkáját mutatja. Piros és fekete bársonyfejú papucsok, rajta tarka színű virágok.

Városunk cipőboltjaiban sorakoznak a szegedi papucsok. De külföldre is kerül belőle. Amsterdamba is küldtek papucsokat, — mesélik. A hazai szükségletek kielégítésére naponta átlagosan 200 pár papucs készül, külföldre naponként mintegy húsz pár. Az elnök újságot, hogy a következő évre ezidáig négyezer pár papucsot irányoztak elő, külföldi szállításra.

Sebők István is arról panaszkodik, hogy jó papucs-készítők nem a mesterséget űzik. Pedig a papucsos szakmunkásra szükség volna, hogy a régi szegedi mesterség: a papucs-készítés egyre jobban virágozzék.

Szegedi öntvények Argentínában és Kínában

Nem könnyű munka a vasöntés. Hozzáértés és szív is kell hozzá — gondosság, figyelem is. Ezt is megállapíthatja az ember, ha végig járja a Szegedi Vasöntőde nagy öntőcsarnokát, s szót vált az emberekkel.

A Vasöntődeben mezőgazdasági és ipari, aztán közszükségleti öntvényeket készítenek. A szegedi öntvényekből a megmunkálás után külföldre is szállítunk. Argentínába, Koreába, Kínába és a nyugati országokba villanymotor házak és vasaló talpak is elkerülnek. Olyanok, amelyeknek öntvénye Szegeden készült.

A villanymotor házak öntvényét is például budapesti nagyüzembe küldik — a Dinamo- és Forgógépgyárba is, — ahol megmunkálják, majd külföldre indítják.

Az öntődeben nagyon fontos a minőség növelése és a selejt csökkentése. Kiváló öntő Szeles Mihály. Selejtje jóval a megengedett százalék alatt áll. Nagyon gondosan ügyel arra, hogy mind a hazai szükséglet kielégítésére kerüljön öntvény, mind pedig a külföldre szállítandó a lehető legjobb legyen. Minőségi munkájáért ő is külön prémiumot kap. Ugy tartja ő is: gondosság, figyelem, szakértelem a jó munka litka. Nagy Sándor is érti mesterségét, de sorolhatnánk tovább azoknak a neveit, akik derék, jó munkájukkal szerették hazánkban és külföldön is elismerést szereznek a szegedi öntvényeknek.

Akadnak ilyen, vagy olyan nehézségek a vasöntődeben. De a vezető és a munkások közös akaráttal azért tevékenykednek, hogy legyőzzék az akadályokat, teljesítsék export-tervüket is. Mert az export-terv jó teljesítése, túlteljesítése hozzájárulás életünk könnyebbé, gondtalanabbá tételéhez.

A DÉMA cipő külföldön is márka

Szeged, DÉMA Cipőgyár. Villognak a szabások kései, pörögnek a csiszoló gépek korongjai. A tűzőben és másutt asszonyok, férfiak munkálkodnak. Készülnek a női cipők. Örül az ember, ha látja a jó munkát, a szakértelem eredményét. A DÉMA cipő márka, mind belföldön, mind külföldön. Nem könnyű a cipő elkészítése. Benne van az őszhalántékú Fetter István szabász, Pácsa Jánosné gépi bukkoló, Hegedűs Istvánné és Véber Gyuláné dísz-tűzőnő, Engi Sándor fárahúzó, Martonosi Antalné talpcsizoló és a DÉMA többi dolgozójának munkája, szorgalma.

S a DÉMA-ban gyártott női cipők külföldön is elismerést, megbecsülést szereznek a magyar iparnak. Csak ne felejtse el a szegedi DÉMA gyártmányainak. Csak női cipőket készítenek. A cipők egy része külföldre kerül. Természetesen a belföldi, hazai szükségletek kielégítését is szolgálják.

Ausztriába fehér nubukból készült szandált is küldtek. Finnországban és fővárosában, Helsinkiben is, nem egy nő jár a szegedi DÉMA-ban készített cipőben. Lengyelországba barna, csukott női félcipőket küldtek, s meglehető Svédországban és a Német Demokratikus Köztársaságban is a DÉMA cipő. A Szovjetunióból, Moszkvából is érkezett megrendelés. Moszkvába magassarkú, fekete borjú velurból és lakkból készített cipőket szállítanak. Elmesélték az üzemből azt is, hogy a svéd megrendelők 9 centiméter magas sarkú cipőket kértek. Az elkészült és a külföldre is szállítandó cipő-

ket takaros dobozokba teszik. Az exportra kerülő cipők csomagolására különösen nagy gondot kell fordítani, hiszen messzire viszi a vonat. A külföldre szállítandó cipők dobozán ez is olvasható: „Hungarian export”. Aztán a dobozokba tett cipőket ládába helyezik, — a ládákat gondosan bélelik. A ládákra is felírás kerül, nevezetesen az, melyik országba kell szállítani a cipőket. A cipővel telt ládákat vagonokba rakják, s elindul a DÉMA cipő, hogy megbecsülést szerezzen a magyar iparnak, a magyar munkásoknak.

A gyár munkásainak, vezetőinek becsületére válik, hogy exporttervük eddigi előirányzatát — megbirkózva a nehézségekkel — 102,7 százalékra teljesítették. De becsülettel dolgoznak a „hazai tervük” végrehajtásáért is. Most új modellű cipők gyártását kezdték meg. Ez mindig komoly ügyvel jár, amíg nincs meg a kellő gyakorlat az új formájú cipők előállításához. Az „átállás” miatt el is maradtak jónéhány pár cipővel. Az elmaradást napról napra szívós munkával igyekeznek megszüntetni. Sok zűr-zavar, bosszúság volt és van még ma is amiatt, hogy a finom bőrök gyára olyan bőröket küldött, amelyekre rányomta, hogy 50 négyzet deciméter nagyságúak, de valójában 48 négyzet deciméteresek voltak. Ideje volna már, ha etéren rendet teremtené a Könnyűipari Minisztérium Bőr- és Cipőipari Igazgatósága.

...Folyik a munka a gyárban. Új és új pár cipők készülnek el. Őszintén mondhatjuk, hogy tetszetősek, jók

«Product of Hungary»

A nagy konyhában — így hívják a Szegedi Konzervgyár tiszta munkatermét, ahol a főzelékfélék, barackbefőttek is készülnek — Miklós Teréz, Veszprémi Gizella, Szalma Jánosné és a többiek izes, jó konzerveket készítenek. Szeged és vidéke földjének termése, a dolgozó parasztok szorgos munkája gyümölcsének nem is kis része a Konzervgyárba kerül, feldolgozásra. Paradicsomot, uborkát, Szatymazról barackot, a széles vidékről

karfiolt is hoztak, küldték a gazdákat. S az ő munkájuk, hozzáértésük is kell ahhoz, hogy jó főzelékek, jó befőttek készüljenek. Aztán persze itt, a gyárban is jól meg kell adni a módját a konzervkészítésnek.

A Szeged-rókusai gyárból mind a hazai szükségletek kielégítésére, mind pedig külföldre készülnek a konzervek. Miklós Etelka is fűrge újjakkal ragasztja a címkét a befőttes üvegek oldalára, s az elszállításkor aztán Maróti Ferenc, meg mások

szorgoskodnak, hadd kerüljön mielőbb rendelkezési helyére a »portéka«.

Az elmúlt hónapban Stockholmba barackbefőttes, a Német Demokratikus Köztársaságba főzeléket és uborkát, Csehszlovákiába pedig paradicsomot szállítottak. Az üvegekre kerülő címkék sok színűek, s a felirat rajtuk annak az országnak a nyelvén van, ahová kerül. A címkén a színes rajz is kifejezi, mi az üveg tartalma. S valamennyin ott a felírás: »Product of Hungary« —

»Készült Magyarországon.«

Külföldön is kedvelik, szeretik a szegedi barackbefőttes, a főzelékféléket. Nem tettek meg kifogást a szegedi készítményekkel szemben. S jóleső érzés, meg jók büszkeség is az nekünk, szegedieknek, hogy konzervünk is becsületet szerzett magának külföldön. Az export-terv teljesítése is fontos. Azen igyekeznek a Konzervgyárban, vezetők és munkások, hogy a negyedik negyedéves exporttervet december 22-re teljesítsék.

A paprika „karrierje” a messzi országokban

Amikor az üres vagon — amelynek oldalára fehér betűkkel Itália van írva — betöltött a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat rakodó vágányára, citromszag terjengett benne. Semmi kétség, a távoli Olaszországból citromot hozott hazánkba. A vagonnál ott a köpcös Pakai István is, és gyorsan intézkedik. Sorra rakják az édes-nemes paprika örleménnyel teli zsákokat a vagon belsejébe. A teltházas zsákokon piros, fehér zöld színű csík. Minden zsákon olomzár, s mellette kemény kartonpapír, rajta ilyen felírás is: készült Szegeden.

Teli a vagon, aajtájára olomzár kerül, hogy aztán kilométereken át olasz földre vigye a jó szegedi föld fűszernövényének örleményét — a paprikát.

Ne higye senki, hogy a szegedi paprikát csak Olaszországba szállítjuk. Ugy mondjuk, hogy híres neves a mi paprikánk. Valóban! Szinte a világ minden tájára küldjük. Nyugaton az édes-nemes és csemege paprikát kedvelik, Keleten az erős paprika a kedvelt.

Különlegesen csomagolják az 50-50 kilós zsákokba a paprikát. A jutazsákon belül még háromrétű úgynevezett nátronzsák is van, nehogy az idő viszontagsága, vagy a tengeri út kárt tegyen a minőségében. London bizony, a szigetország fővárosa messze a mi városunktól. A szegedi paprika azonban, az »édes nemes« ott is megjelölhető. Vo-

nat viszi európai országokon át, majd hajóra kerül, s aztán a fogyasztóhoz. S azok az angol rakodó munkások, akik ismerik a mi nemzeti színeinket — amely ott a zsákok oldalán — mindjárt meg tudhatják, hogy a küldemény Magyarországáról érkezett.

Az élelmiszeripari vásárokon, kiállításokon ott a szegedi paprika is. Pollák Zoltán elvtárs, a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat igazgatója városneveket sorol, amelyeket nemzetközi vásárain »mi, szegedi paprikások« is képviseltetünk magunkat. London, Stockholm, Helsinki, Prága nemzetközi vásárai, — mind egy-egy állomása a szegedi paprika hódító útjának.

Fuvarleveleket is nézünk, amelyekkel a külföldre menő paprikával megrakott vagonokat továbbítják. Bécsben is ott a szegedi paprika. Nem az erős, a csípős, mert azt nem kedvelik a »muzsikus városban«. Az édes-nemes és csemege paprika, azt szeretik, hiszen az ételek utólérhetetlen ízesítője ez a fajta is. Montevidéoba, Passauba, Triestbe és Bolzanába is küldtünk, szállítottunk paprikát.

Moszkvában, ebben a ragyogó városban is megtalálható a szegedi örlemény. Az ogyszai kombinát munkásainak is küldtünk paprikát. Moszkvában, a Szovjetunióban a csípős, erős paprikát kedvelik.

A »Terimpex«, hazánk Budapestén székelt külkereskedelmi vállalatát egyik levelét is nézzük, amelyet a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalathoz írtak. Arról szól, hogy Svájcban is ismerkedtek a szegedi fűszernövény örleményével és a vevőknek tetszett a paprika íze, zamata és illata. Az ember pedig örül, hogy a külföldi országokban is jó a híre Szeged fűszernövényének: a paprikának.

Mentek és mennek a vagonok a külföldi országokba, megpakolva paprikával telt zsákokkal. Paprikánkért mi fontos nyersanyagot és más egyebet kapunk. Számokat is nézünk, hogy vajon az idén eddig mennyi paprikát küldtünk a külföldi országokba. Közel 500 vagon nyers, csöves paprikának az örleménye került elszállításra.

De írjunk most már arról is, miért híres-neves a szegedi paprika. Beszélgettünk a szegedi paprika termelőikkel, a mihálytelki Varga Vincével és a többiekkel. A kérdés ez is volt: »Mi teszi, hogy olyan jó a szegedi paprika?« Különböző módon, de lényegében azonos tartalommal így feleltek:

— A jó föld teszi, meg a mi odaadásunk.

Igaz! Nem könnyű »mesterség« a paprikatermelés, sok munkával, hozzáértéssel jár. De a szegedi és vidéki paprika termelők szeretik az apáról fiúra szálló »mesterséget«. Szívből, lélekből munkálkodnak a földön és igen — ez is teszi, hogy olyan jó a szegedi paprika.

És azért is, mert a paprika molnárok, a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat munkásai is értik szak-

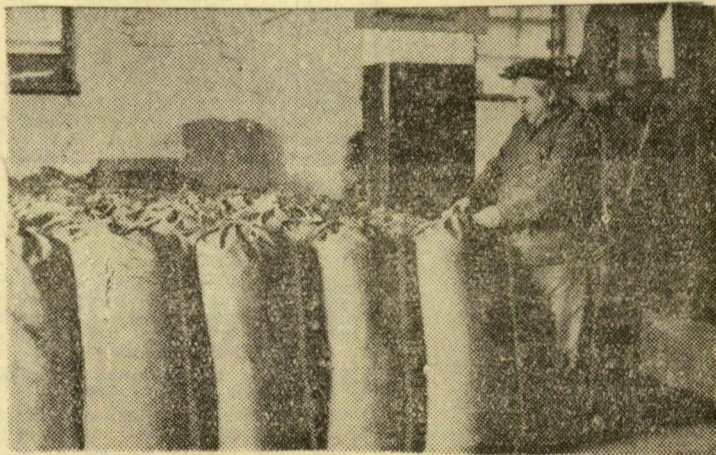
májukat, s ügyelnek, hogy jó örleménye legyen a paprikának. Mert nem elég az a jó örleményhez, ha megtermelt a paprika, azt jól meg is kell örölni. Az öszfűj, Pakai István bácsi keverő mester. Ez is fontos állomása annak, hogy igazi, valódi jó legyen az örlemény. Pakai István és brigádja megteszi a magáét. Pakai István nem mai, nem tegnapi »paprikás«.

— Harminchárom esztendeje már, — mondja mosolyogva — hogy a paprikával bánok. Nem vagyok éppen »mai gyerek«, de nagy kedvvel végzem a munkám és szeretem is.

Megfigyeltük, hogy a keverő teremben a garatok, a gépek farészei is pirosra vannak festve. Pakai István erről megállapítja: a paprika is piros színű, hát legyen a garat is és más is piros színű.

Megtudjuk azt is, hogy nemcsak az örlemény kerül külföldre, hanem a csípős paprika erezetéből készült capsaicin is, amelyet gyógyászati és kozmetikai célokra használnak. A capsaicint a Budapesti Compozició Illóolaj és Vegyszeti Gyár állítja elő a csípőspaprika erezetéből. A capsaicintartalmú kivonatból ajakrúzs alapanyag is készül. Ugy tudják, hogy az ilyen rúzs igen szép, s kedvelt.

Szép sikert futott és fut be a mi szegedi paprikánk. Fontos tény azonban, hogy mennyiségileg többet, minőségileg jobbat termelünk, és így öregbítsük hírnevét. S a szegedi édes-nemes, vagy csípős paprika legyen még becsültebb, keresettebb a világpiaccon.

Képünkön: Pakai István számbavezi a külföldre kerülő paprikával teli zsákokat.

